

דבר חיים

"ענין שמירת הגוף ובריאותו כל כך הרבו בעולם לדבר עליו, ועם כל זה לא נמצא בשום מקום כל כך דאגה וטיפול עם הגוף כמו שהתורה הקדושה דואגת ומטפלת בו. יסוד זה מלא בתורה ובחז"ל: לשמור על הגוף במאד מאד! מי הוא הדואג על שמירת הגוף כמו הגדולים שלנו?!" כך היה מרגלא בפומיה דמרן המשגיח דמיר, הגה"צ רבי ירוחם הלוי ליבוביץ זצ"ל (דעת תורה" דברים ח"ב עמ' רב-ה). ולא לחינם.

התפקיד היהודי - כפרט וככלל - גדול מדי מכדי שלא נשים לב, הדק היטב, לשמירת הגוף והחיים - כלי הנשמה, לקיום תפקידנו בעולם.

כי "כוונת כלל התורה, שני דברים, והם: תקון הנפש, ותקון הגוף... ואמנם תקון הגוף יהיה כתקון עניני מחייתם קצתם עם קצתם... ללמד כל איש מבני אדם מדות מועילות בהכרח עד שישודר ענין המדינה... קודמת בטבע ובזמן, ר"ל תקון הגוף והוא הנהגת המדינה ותקון עניני אנשיה כפי היכולת, וזאת השנית היא הצריכה יותר תחלה, והיא אשר הפליג לדקדק בה ולדקדק בחלקיה כולם, מפני שאין יכולת להגיע אל הכוונה הראשונה אלא אחר שיוגיעו אל השנית הזאת" (רמב"ם מ"ג, א, כז).

וכפי שחז"ל דורשים על הכתוב 'ויהי האדם לנפש חייה': נשמה שנתתי בך החייה (תענית כב, ב). היינו, שהאדם חייב לשמור על גופו, שיהיה מונשר לקיים בו את הנשמה, כי צרכי הגוף הם בעצם עשיית חסד עם הנשמה, כי בלעדיהם לא תוכל להתקיים בגופו של האדם. זהו שכתב הרמב"ם (הלכות דעות ז, א): "שיהא גופו שלם וחזק כדי שתהיה נפשו ישרה לדעת את השם" (האדמו"ר מאחזרוב זצ"ל, "באר משה" דברים סימן לה).

*

בזכות הרבים, תפוצת העלון והלכת ומתרחבת מיום ליום, כאשר מדי יום מצטרפים מנויים חדשים למשפחת הבוחרים בחיים.

ברור לכל, כי דברי גדולי ישראל והפוסקים, הם אשר בכוחם לחולל את השינוי הנדרש, בכח התורה. כל יהודי הקורא ומתבונן בדברי גדולי ישראל בענין, ללא ספק מתחזק, וממילא מציל את נפש עצמו, בני ביתו ומשתמשי הדרך.

העבירו את העלון הלאה, והפיצו את חכמת רבותינו להצלת חיים לכל אשר נפשו יקרה בעיניכם.

ואיזהו נפש אשר איננה יקרה??

מרן ראש הישיבה הגאון רבי אהרון יהודה לייב שליט"א:

"כל צריך לשבת עם ילדיו כמה

דקות מדי פעם, ללמד אותם את הזהירות שצריך להיזהר בדרכים"

התקבל מתלמידו - המשגיח הגה"צ רבי חזקיהו יוסף מיישקובסקי שליט"א.

יש היום הרבה פצועים, ויש גם הרוגים מחמת האסונות שבדרכים, ואנו פועלים לפירסום ברבים שיש חובה ומצוה על פי תורה להשמר בדרכים, אמנם יש כאלו האומרים שסומכים עצמם על הכתוב 'שומר פתאים ה', ואומרים שלא שמענו שגדולי ישראל נוהרים בכך, ומכאן רוצים ללמוד שאין זה חובה על פי תורה אלא "ענין".

אמר מרן ראש הישיבה שליט"א, שבודאי זה חובה וצריך להיזהר, וזה דבר פשוט. ולא מובן מדוע יש אנשים שלא נוהרים בזה.

בענין איסור חנייה במקום שאסור בחנייה, מלבד האיסור לחנות שם, משום שמסכן את הרבים, אם יש בזה גם איסור גזל הרבים.

אמר מרן הראש ישיבה שליט"א, שבענין זה חוקר הדבר אברהם, האם רשות הרבים שייכת לרבים לכל יחיד ויחיד, או שאינה שייכת לאף אחד. ולפי זה יש לדון, שאם שייכת לכל אחד, אם כן יש כאן גזל, אבל אם אינה שייכת לכל אחד, אז לא יהיה בזה משום איסור גזל.

והוסיף מרן ראש הישיבה שליט"א ואמר, שכל אב צריך לשבת עם ילדיו כמה דקות מדי פעם, ללמד אותם את הזהירות שצריך להיזהר בדרכים.

(נתיבות חיים)

תאונה בלי נפגע - עם מפגע

פעם בנוסעי עם המשגיח הגה"צ רבי דוב יפה שליט"א - מספר תלמיד חכם - הגענו לפקק תנועה ארוך. התנועה התנהלה לאיטה. מתקדמים קצת, וממתנינים. עוד קצת, וממתנינים. לפתע חבטה שטלטה אותנו, הרכב מאחור התנגש ברכבנו, אמנם לא חבטה חזקה, אבל חבטה. הנהג יצא לראות מה קורה. כשחזר הסביר, שנהג הרכב שמאחורינו נרדם על הגה מחמת ההתנהלות האיטית. "אבל", הוסיף, "ברוך ה' לא קרה כלום!". אך יצאו הדברים מפיו, קרא ר' דוב יפה כשכולו מזועזע: "לא קרה שום דבר?! קרה וקרה!!! הנהג שמאחור עבר על מצוות לא תעשה ונשמרתם מאד לנפשותיכם". עבירה! עבירה! על מצות לא תעשה - זה מה שקרה!"

(נתיבות חיים עמ' עתר)

סקסורה

יש לך עובדה על גדולי ישראל? פנה אלינו עוד היום והיה שותף להצלחת נפשות

דרך ההלכה

מתוך ספר ההלכה "נתיבות חיים" הלכות שמירת הנפש בדרכים שבהסכמת כל גדולי ישראל

הלכות מתוך הפתיחה לספר 'נתיבות חיים' [מפאת חוסר מקום על תמיד ציינו המקורות. ניתן לעיין במקורות בפנים הספר].

'אהבת לרעך כמוך'

פתיחה, סעיף ה

מצוה על כל אדם מישראל לחוס על ממונו חברו כשם שחוס על ממונו עצמו, ולחוס על כבוד חברו כשם שחוס על כבוד עצמו, וביותר לחוס על חיי חברו כשם שחוס על חיי עצמו, והיא מצוה עשה מן התורה, שנאמר 'אהבת לרעך כמוך' (ויקרא יט, יח).

ולכן, נהג הנוסע בכביש במהירות שלא כדין, או חוסם את הכביש, ומסכן את המשתמשים בדרך, מעשיים הם היפך אהבת הרע, שהרי אינו חס על ממונו חברו ולא על כבודו ולא על חייו, ומבטל מצוות עשה זו. ולהיפך, הנוהג בזהירות, ומכבד את המשתמשים בדרך, וחס על ממונם וחייהם, מקיים מצוות עשה זו.

וכמו כן, נוסע המבלבל דעת הנהג, וגורם לו לנסוע שלא בזהירות, או הולך דרכים המפריע לנהגים לנסוע, כגון שהולך על הכביש או שיוויר בפתאומיות לכביש, ומסכן את עצמו ואת הנהגים, עובר על מצות עשה זו.

מקורות:

זה לשון הרמב"ם (הל' דעות ו, ג), "מצוה על כל אדם לאהוב את כל אחד ואחד מישראל כגופו שנאמר 'אהבת לרעך כמוך', לפיכך צריך לספר בשבחו ולחוס על ממונו כאשר הוא חס על ממונו עצמו, ורוצה בכבוד עצמו". ובמקום אחר כתב (הל' אב דל, א), "אהבת לרעך כמוך", כל הדברים שאתה רוצה שיעשו אותם לך אחרים, עשה אתה אותן לאחריך בתורה ובמצות".

וכתב החינוך (מצוה רמג) בכיבוד מצוה זו, "לאהוב כל אחד מישראל אהבת נפש, כלומר שנאמול ועל ישראל ועל ממונו כמו שאדם חומל על עצמו וממונו, שנאמר 'אהבת לרעך כמוך'. ואמרו זכרונם לברכה (שבת לא, א) 'דעלך סני לחברך לא תעבד'. ואמרו בספרי (ספרא קדושים פרשה ב, יב), 'אמר רבי עקיבא זה כלל גדול בתורה'. כלומר, שהרבה מצוות שבתורה מלוין בך, וכן, שכלל הכל הוא שיתנהג האדם עם חברו כמו שיתנהג עם עצמו, לשמונו וממונו ולהרחיק ממנו כל נזק, ואם יספר עליו דברים סיפיים לשבח, ויחוס על כבודו, וכן, והמתנהג עם חברו דרך אהבה ושלום ורעות ומקבץ תועלתם ושחם כטובתם, עליו הכתוב אומר (ישעיהו מט, ג) 'ישראל אשר בך אתפאר'".

ובראשית חכמה (שער הענוה פרק ה) כתב טעם עמוק למצוה זו וז"ל, "אמת ומוסיכם בפי הכל, היות כל הנשמות אצולות מנקטת גבוה, צריך שיהיה כל נשמות חבריו במה שהם חלק אלה ממעל, במציאות שהוא אהב את נשמתו".

והנוסע שלא בזהירות ומפריע לנהגים בנהיגתם, ומסכן את ממונם ואת חייהם, עובר על מצות עשה זו, ולהיפך הנוהג בזהירות רבה, ומכבד את הנהגים הנוסעים על ידו ונוהר על ממונם וחייהם, מקיים מצוות עשה זו, שעליה אמר רבי עקיבא 'אהבת לרעך כמוך' "זה כלל גדול בתורה". וכן הנוסעים וכן הולכי מצות עשה, כמו שכתבנו בפנים.

אגרות חיים

תגובות ומכתבי קוראים

לכבוד יו"ר ארגון 'חיים בדרכים' - הרב אשר מורסקי

ב"ה, ברכה ושלום
 יישר כח גדול על מאמצים אלו לצד השמירה על נשמות ישראל, ועל האלמנט נוסף האלמנט הדרכים לסדר חיים באופן הותקף גם בצדור שלנו
 ברוחנות, ברצון לחסוף נוסף שיש לתת לנו את הדעת.
 מנהלך חושבני אתר סכסכות בלוחות ראויים לרצון, ונחבתי לדעת ששנינו חושבתי יחד ביססא בלוחות תקני הוא חשוב ביותר לאלמנטים, וגם אופן חפירת הביסא הינו נחמדותי ביותר.
 דבר נוסף, לביססאות הביסאות יש "פ"ס חוקי", ויש לתת לנו את הדעת, ולכל יחד יש לחתאים כמא לפני גופהו ונחמקו.
 דברים אלו יש להראו לידיעת הכלל, ואינו שלא כולם קוראים את האותיות הקטנות של חוברות ההדרכה.

בברכה,
 נ. זכרון, בני ברק

לכב' ארגון חיים בדרכים

כל המצב נשם אחת וישראל כאלו קיים בלום ואלא בארבעים אלף פנים לא ידעו כי כמה סופלבים גדול וחשוב, וזה נמצא בס"ד על ידי מנהלים הכשרים, רק חושב מברוחים הוא יודע, וישלם את שר גדול כמנהל האלו.

אשריכם!
 ישראל ציוניםסקי

השותפים לחיים

תנועה להצלחת חיים היא סגולה ופלאה על פי חז"ל לשמירה מתאונות דרכים ל"ע

(כ"ב פר' בראשית פ"ט)

המועין להיות שותף לפעולות הארגון, מוזמן להתקשר לטל: 054-842-36-49 (גם בכ. אשאר)

יש נכר לשותפים שתרמו עד כה. זמנת הצלת נפשות מישראל תעמוד להם לחיים טובים וארוכים.

יו"ר ע"י ארגון 'חיים בדרכים' (עמותה רשומה מל"ר 58-056455-7)

משרד: נתיבות המשפט 93/11 מודיעין עילית 7182213
 טל: 0765-40-59-90 פקס: 0765-100-191 דוא"ר: chaim-b@bezeqint.net
 "נתיבות חיים" CategoryID=1843 שhtaygen.co.il

השאלת סכסכות בנתיבות באחד הגמחים"ם ברחבי הארץ, יש לפנות לטל' הג'ל או בדוא"ל.

להצטרפות חיים למנויים בדוא"ל, שלחו אלינו את כתובתכם.

לביירוים אודות ספר ההלכה "נתיבות חיים" הלכות ונשמרתם בדרכים או הספר יקצור נתיבות חיים, ולרכישתם, ניתן לפנות לטל: 0765-40-59-90